

Det var også det, som blev klart understreget af repræsentanter for bl.a. Danmarks Landbo- og gartnerforbund, som jo ikke kan beskyldes for at være nogen socialdemokratisk dækoorganisation. Det afgørende problem var, at med denne her ordning sker der ikke en forbedring for yngre mennesker; der er ingen reelle forbedringer på det her område.

Det samme er blevet understreget af Landbrugsraadets præsident, som finder det helt irrelevant at hæve aldersgrænsen fra 45 til 65 år for etableringskontoordningen. Det ville være bedre – hvilket vi også mener – at bruge ressourcerne på at forbedre ordningen for dem, som rent faktisk har brug for den.

På visse punkter må vi sige, at lovforslaget nærmest har et komisk skær over sig, når etablering kan udskydes, indtil man fylder 65 år og man kan fortsætte med at indskyde, indtil man er 70.

Under udvalgsbehandlingen er vi blevet klar over, at det her er mere end bare komik, idet det meget sene etableringstidspunkt, som der lægges op til med lovforslaget, risikerer at blive brugt som en ny ladeport for at undgå normal beskatning. Såfremt velstillede forældre foretager etablering ved hjælp af store indskud på etableringskonto for derefter at overdrage virksomheden til nært beslægtede med succession og ved anvendelse af gave- og arveafgiftsregler om at kunne handle til 15 pct. under den offentlige vurdering, vil man i mange situationer kunne undvige og udskyde beskatning i millionklassen.

Ved lovforslagets fremsættelse anså Socialdemokratiet først og fremmest lovforslaget for tandløst og – som jeg har sagt – lettere komisk symbolpolitik fra regeringens side. Derfor modsatte vi os ikke lovforslagets fremsættelse og havde oprindeligt til hensigt hverken at stemme for eller imod forslaget. Men efter den afdækning, der er sket under udvalgsarbejdet, af den direkte skadelige og forvridende virkning, som lovforslaget vil kunne få, vil Socialdemokratiet stemme imod ved tredje behandling.

Jeg synes – også apropos diskussionen, som fandt sted under behandlingen af det forrige forslag – at forslaget her dermed følger sig pænt ind i det mønster, som vi har set fra regeringens side: Man åbner den ene mulighed for skatteunddragelse efter den anden, man svækker finansieringen for velfærdssamfundet i fremtiden. Det

beklager vi dybt, eftersom vi har brugt næsten 10 år på at komme det uvæsen til livs, som var åbnet under den tidligere borgerlige regering, og hvor mange af de sager, som flourerer ved domstolene, endnu ikke er afsluttet.

Derfor mener vi, at det her er dybt beklageligt. Et godt formål bruges i en helt anden hensigt, nemlig at åbne muligheder for skatteunddragelse, og det er vi imod.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 16.50

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Anden behandling af lovforslag nr. L 100: Forslag til lov om ændring af ejendomsværdiskatteloven og andre skattelove. (Loft over ejendomsværdiskatten og ejendomsværdiskat ved flytning).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 8/2 2002. Første behandling 26/2 2002. Betænkning 3/5 2002. Ændringsforslag nr. 12 af 6/5 2002 uden for betænkningen af skatteministeren (Svend Erik Hovmand)).

Der var stillet 11 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Første næstformand (Svend Auken):

Det er lovforslag nr. L 100, uanset hvad der står på tavlen. Hr. Jens Peter Værnersen har ordet.

Jens Peter Værnersen (S):

Vi havde jo en indgående diskussion om forslaget til ændring af ejendomsværdiskatteloven ved førstebehandlingen. Vi var meget kritiske over for det lovforslag, og jeg må sige, at som udvalgsbehandlingen er skredet frem, er vi ikke blevet mindre kritiske, efter at vi har set de svar, vi har fået fra skatteministeren.

Indledningsvis sådan helt principielt er det jo vigtigt, når vi udskriver skatter, at udskrivningen er ensartet og retfærdig, og det er også afgørende, at man i den samme situation behandles lige. Det helt afgørende for overhovedet at kunne skabe nogen som helst forståelse i befolkningen, når der skal opkræves skatter, som vi gør i vores land, er, at den ene borger ikke føler, at den borger, der bor ved siden af, favoriseres. Det er et helt afgørende princip, og det gælder også, når vi opkræver det beløb, som opkræves i ejendomsværdiskat.

Det fremgår af de svar, der er kommet, og det åbne samråd, vi havde med skatteministeren, at ejendomsværdibeskatningen fremover bliver helt tilfældig. Ejendomsværdibeskatningen bliver helt vilkårlig.

De fejl, som der måtte være i vurderingen her i 2002, bliver ikke nødvendigvis rettet – de bliver faktisk ikke rettet. Hvis f.eks. man har købt et hus i 2001 til 16 mio. kr., så er vurderingen sat op, og det betyder, at man bliver beskattet af 16 mio. kr. Hvis man køber et hus her i 2002, som måske ikke er vurderet korrekt, er det en fejl; huset kan være vurderet til 6 mio. kr., men købes også for 16 mio. kr., og det bliver aldrig rettet. Det betyder altså, at de fejl, der er, putter man beton hen over, et tykt lag, som det er umuligt at hugge igennem.

Det vil altså sige, at der kan ligge to ejendomme, samme størrelse, og ejerne kommer til at betale helt forskellig ejendomsværdiskat, og det bliver aldrig rettet.

Det har der været stillet nogle spørgsmål til. Det var egentlig vores opfattelse, forståelse, at skatteministeren mente, at man skulle have en ensartet, retfærdig beskatning. Vi er blevet klogere, det må jeg sige. Nu ligger der svar, der viser, at den forskel, jeg har illustreret her, skal

være der, og den skal også være der fremover. Den fejl, der er opstået, skal ikke rettes.

Det er et udslag af skattestopet. Det har skatteministeren begrundet det med. At man har sådan to ejendomme, der beskattes så vidt forskelligt, er helt i strid med de principper, man opkræver skat efter i vores land og forhåbentligt også i andre lande. De steder, hvor der kan opkræves skat efter de principper, er i hvert fald i lande, som vi nødig sammenligner os med.

Jeg var – øvrigt med Skatteudvalget – en tur i Rusland før valget. Der kom nogle af de her principper faktisk op. Det var derovre også helt vilkårligt, hvad man betalte skat efter, og hvis man ikke havde lyst, kunne man i øvrigt lade være. Det ligner det her.

Et andet eksempel, som også er kommet frem under udvalgsbehandlingen: Man køber et hus, der er meget dårligt vedligeholdt, man har måske fået et nedslag, fordi det nærmest er en rønne, måske er det vurderet til 300.000 eller 500.000 kr. Så sættes det i stand: nye lofter, nye gulve, nyt køkken, nyt badeværelse, nye vinduer. Men det betyder ikke nogen ændring i forhold til vurderingen. Ingen ændring. Skatteministeren siger, at det er i orden.

Kl. 16.55

Der kan ligge et hus ved siden af, der har været igennem den samme reovering sidste år eller forrige år. Når jeg kører rundt oppe i mit område, møder jeg hus efter hus, der på den måde er sat i stand. De er sat op til en højere vurdering. De er sat op til den vurdering, som husene rent faktisk er værd. Men den, der er så heldig at købe sådan et hus i år, slipper altså for den beskatning. Det vil altså sige, at der er et fuldstændig skærende misforhold imellem to huse, der kan ligge på den samme vej.

Vi troede egentlig, at skatteministeren syntes, det var en dårlig idé. Der gør han ikke. Det skal være sådan. Der skal være den forskel. Det synes jeg godt man kan undre sig over. Jeg synes, det er et meget, meget dårligt grundlag for at opkræve skat.

Da vi havde åbent samråd forleden, spurgte vi ret indgående til det her, og som en undtagelse nævnte skatteministeren – det kan også ses i referatet – at der måske godt kunne være nogle huse, der sådan alligevel skulle vurderes op. Det spurgte vi så ind til, og så sagde skatteministeren, og man kan se det i referatet: Jo, det kan være rigtigt nok. Hvis man har et bindingsværkshus ude på Amager eller et andet sted – ja, det skatteministeren, det står i referatet – og

man udvendig beklæder det her bindingsværks-
hus med marmor, så kunne der være tale om, at
der skulle ske en ny vurdering. Vi bad så skatte-
ministeren forklare, hvornår det så skulle være.
Det kunne ikke forklares. Nu kommer der så et
ændringsforslag, hvor man siger, at selv om hu-
set beklædes med marmor, skal der ikke ske en
ny vurdering.

Hvis der derimod er en lille familie, som har
brug for at bygge et ekstra værelse til huset, for-
di man måske har fået et ekstra barn, så skal de
ned på kommunen og have en byggetilladelse,
og så sker der en ny vurdering af huset. Hvis
man bare skal bygge et ekstra værelse. Eller hvis
den lille familie måske har købt et hus, hvor der
ikke er nogen garage, og så er det gået godt – det
er det jo faktisk de sidste 10 år – så man køber en
bil og skal så bygge sig en garage, hvor man
også skal have en byggetilladelse. Så skal huset
vurderes om, så skal man betale for det.

Det er altså den fuldstændig vanvittige vil-
kårlighed, tilfældighed i beskattningen, som vi
finder helt, helt uacceptabel. Det har vi gentaget
gang på gang.

Jeg vil sige, at hvis ikke lige man har fremsat
forslaget eller tilhører et af de partier, som støt-
ter forslaget, er det altså svært at finde menne-
sker, som synes, det er en retfærdig ordning, at
man sådan har den vilkårlighed i beskattningen.
Det er svært at finde.

Jeg syntes, jeg ville komme med disse syns-
punkter og tage disse to meget enkle forhold
frem.

Så ved jeg godt, at skatteministeren vil sige, at
nu kan alle være trygge ved, hvad de skal betale
i skat, fordi skattestoppet sikrer det ene og det
andet.

Jeg vil godt sige, at nu får vi jo vurderings-
meddelelserne udovre i vores område. Der er
ikke nogen af os, der ryger op over de 5 pct.,
som skatteministeren alligevel vil have her for
2002, for at det nu ikke skal gøre alt for ondt i
økonomien.

Det er måske i øvrigt ikke så forfærdelig
svært at indføre et skattestop på ejendommene
på et tidspunkt, hvor ejendomme i Danmark al-
drig har været vurderet højere. Det eneste pro-
blem, der stort set er, er, at der er en række ejen-
domme, der ligger nord for København – meget
dyre ejendomme i millionklassen – der har væ-
ret vurderet for lavt; det har vi hørt fra vurde-
ringsfolkene. Disse ejendomme slipper, men det
er jo heller ikke de mest fattige folk i det her

land, der bor der; jeg vil nærmere sige, at det er
de mest velstillede.

Alt det gør skatteministeren, idet han siger:
Folk ved, hvad de skal betale. Det har skattemi-
nisteren selvfølgelig ret i. Det gælder også dem,
der kommer til at betale uendelig lidt, fordi de
ikke bliver vurderet op. Alt det her bliver puttet
ind under den paraply, der hedder skattestop-
pet, og så er alle glade, bortset fra dem, der føler
sig snydt af den her vurdering.

Første næstformand (Svend Auken):

Der er to, der har bedt om korte bemærkninger,
og det skal de selvfølgelig få.

Jeg vil lige gøre medlemmerne opmærksom
på, at der vil være afstemninger senere i dag un-
der punkterne 23, 30, 32 og 33. Så der vil altså
være afstemninger senere.

Jeg skal også undskyldte over for hr. Jens Pe-
ter Vernersen, at Folketingets tavle ikke fulgte
med, men det var lovforslag nr. L 100, og det er
fortsat lovforslag nr. L 100.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Hr. Jens Peter Vernersen havde L 180, som vi
skal behandle senere, lidt med inde i sin tale un-
der behandlingen af L 100, så jeg vover også det
ene øje og kommenterer L 180 lidt.

Hr. Jens Peter Vernersen starter med at fast-
slå, at der er store problemer i, at der vil være
huse, der er vurderet forkert.

KL 17.00

Det er der, jeg bliver helt rundtosset, men
hvor det også omvendt står mig klart, at Social-
demokratiets modstand simpelt hen bygger på
en modstand mod skattestoppet. For på den ene
side kan det ikke nytte, at vi laver vurderingssy-
stemet om, på den anden side – når det passer
ind i argumentationen – er der masser af ejen-
domme, der er vurderet forkert. Ja, man kan bli-
ve forvirret.

Men jeg synes da alligevel, vi får en ret stor
klarhed over, at det er en modstand, som vil
være der, uanset hvilket svar der bliver givet,
netop når vi får en sammenligning med Rus-
land. Jeg synes egentlig ikke, jeg behøver at
kommentere det yderligere, men jeg er sikker
på, at danskerne vil kunne iagttage, at de nu har
sikkerhed for, hvad de skal betale i ejendoms-
værdiskat for år 2002 og frem. Det er en sikker-
hed, de har efterspurgt i mange år, og det er en
sikkerhed, vi giver dem, og de skal nok gennem-
skue, at hr. Jens Peter Vernersens tale om, at vi

nu får et skattesystem lig det russiske, den er forkert.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Det var dog en mærkelig klagesang, vi skulle høre fra hr. Jens Peter Vernersen.

I virkeligheden bundet hele vreden, hele surheden og hele bitterheden hos Socialdemokratiet i, at vi med dette lovforslag får lagt et loft over, hvad folk skal betale i ejendomsværdiskat, en skat, som af mange er dømt urimelig og uretfærdig, idet den ikke tager hensyn til, hvad man har af indtjening, men kun, hvad man har af ejerskab. I modsætning til hr. Jens Peter Vernersen synes jeg, det er meget, meget nemt at finde støtter til det lovforslag. Bare spørg de husejere i Danmark, der nu er klar over, at de får tryghed for, hvad der skal betales i ejendomsværdiskat i år og næste år og næste år og næste år. Der er en udbredt glæde over, at det nu bliver slået fast, hvad ejendomsværdiskatten skal være.

Ligeledes skabes der klarhed over, hvornår der skal ske en omvurdering, og det er, når der er en byggetilladelse, og ellers ikke.

Så vil jeg bare sige, for jeg var også på daværende tidspunkt medlem af Skatteudvalget, at når hr. Jens Peter Vernersen refererer til Rusland, så burde hr. Jens Peter Vernersen også drage en anden lære fra Ruslandsturen, nemlig at da man i Rusland satte skatten ned, fik man flere penge i statskassen.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg vil nu sige til hr. Peter Christensen og til hr. Kristian Jensen: Det var måske en god idé, at man inden tredjebehandlingen gennemlæste det referat, der ligger fra det åbne samråd. De ting, jeg har sagt her, fremgår fuldstændig klart og præcist, fuldstændig klart og præcist.

Der er hverken tale om klagesang eller surhed. Det kan godt ske, hr. Kristian Jensen gerne vil have det til at se sådan ud, men sagen er jo, at hvis man har en dårlig sag, så bruger man den slags argumenter. Det var jo mere rimeligt at forholde sig til de konkrete problemer, man får ved udskrivningen af skatten, som jeg har beskrevet. En sådan vilkårlighed synes man åbenbart er o.k. i Venstre.

Lad mig så også sige med hensyn til, at der nu er loft over vurderingen, at i det område, hr. Kristian Jensen og jeg kommer fra, tror jeg, man vil se, at ingen af husene støder imod de 5 pct.,

som skatteministeren nu skal have ekstra ind i år. Nogle steder vil der være tale om et fald. Derfor er det ikke nogen kunst at lave et skattestop på fast ejendom, når priserne er helt, helt på det højeste, fordi skatteministeren har sikret sig provenuet, også til næste år, fordi man tager disse 5 pct. ekstra.

Der er en anden ting, der er godt ved, at vi har haft et åbent samråd. Disse synspunkter, jeg har fremført, de står i referatet; de er bogført, de står der også om 10 år, om 100 år osv. Men hr. Kristian Jensen lovede, at skattestoppet skulle holde i år og til næste år og til næste år. Så stoppede hr. Kristian Jensen. Vi har jo spurgt både skatteministeren og økonomiministeren og statsministeren om, hvor længe skattestoppet varer, og det er der givet mange forskellige svar på. Så jeg kan godt forstå, at hr. Kristian Jensen valgte kun at pege 3 år frem.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg ville egentlig have startet med at spørge hr. Jens Peter Vernersen, om han var enig i, at de danske boligejere faktisk kan regne med, at det, de betaler i år 2002, er det samme, de også skal betale i 2003 og 2004 og fremover. Men efterhånden opgiver jeg egentlig at få hr. Jens Peter Vernersen til at acceptere, at det faktisk er hovedindholdet i det her lovforslag.

Kl. 17.05

I stedet for kaster hr. Jens Peter Vernersen sig endnu en gang over et afsnit i lovforslaget, som indeholder et punkt om, at man i meget specielle situationer skulle kunne bryde igennem skatloftet ved en modernisering. Det undrer mig stærkt, at hr. Jens Peter Vernersen tager fat i det punkt, da der den 6. maj fra ministeriets side er fremsendt en skrivelse om, at man netop vil tage den del ud af lovforslaget. Ergo er det et synligt bevis på, at vi er åbne over for ændringer i lovforslag, når vi behandler dem.

Det synes jeg måske hr. Jens Peter Vernersen skulle notere sig, både at det bliver ændret, og at vi ville lytte, for jeg har jo hørt hr. Jens Peter Vernersen i mange andre sammenhænge påstå, at vi end ikke var modtagelige over for argumenter eller havde vilje til at forhandle. Det er jo simpelt hen ikke korrekt.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Det er fortsat tydeligt, at det piner hr. Jens Peter Vernersen, at vi nu lægger loft over en god so-

cialdemokratisk skat, nemlig en ejendomsværdiskat, som har plaget husejerne i mange år.

Men det undrer mig så til gengæld, at hr. Jens Peter Vernersen forsøger at belære os andre om, at vi skal læse referatet, når hr. Jens Peter Vernersen tilsyneladende ikke kender lovforslaget. Hr. Jens Peter Vernersen fremturer nemlig med, at det, man får nu, er, at man skal betale 5 pct. ekstra. Næ, man skal betale den vurdering, der kommer, dog maksimalt 5 pct. over det, den var sidste år.

Det er, som om hr. Jens Peter Vernersen slet ikke har en interesse i at diskutere selve lovforslaget, men mere ønsker at diskutere ud fra den formodning, hr. Jens Peter Vernersen har om det.

Kan hr. Jens Peter Vernersen ikke bekræfte, at det for langt, langt de fleste husejere, der i årets løb blot gennemfører en almindelig vedligeholdelse af et hus, nu er trygt at vide, at der er et loft over, hvad de skal betale i ejendomsværdiskat i år, næste år og fremover? Og jeg kan fortsætte med at sige næste år og næste år, så længe den røde lampe blinker, men da den lyser konstant, må jeg hellere gå ned nu.

Første næstformand (Svend Auken):

Nej, den lyser først, når taletiden er opbrugt.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg vil godt sige til hr. Peter Christensen, at det, at der ligger en henvendelse fra skatteministeren den 6. maj om, at man vil lave et ændringsforslag på grundlag af det fuldstændig tåbelige udsagn, der blev fremført under det åbne samråd, da ikke er en imødekommelse af noget som helst.

Jeg vil da gerne se Venstre og skatteministeren gå ud i Danmark og forklare, at man bryder igennem vurderingsloftet, hvis man sætter marmor uden på sit hus. Det kan jeg godt forstå at man laver et ændringsforslag om. Det må dog forekomme så fuldstændig tåbeligt, at det skrider til himlen. Derfor har man selvfølgelig været nødt til at tage det her skridt.

Så siger hr. Kristian Jensen, at husejerne betaler den her skat plus maksimalt 5 pct. Jamen det var lige præcis det, jeg tilkendegav over for hr. Kristian Jensen, at ovre i det område, hvor jeg kommer fra, støder man faktisk ikke imod 5-pct.-loftet, for husene stiger ikke så meget på det her tidspunkt.

Så må jeg sige, at hverken hr. Kristian Jensen eller hr. Peter Christensen forholder sig til det principielle, som var udgangspunktet for hele min tale – men det gør man jo ikke her i Folketinget – nemlig at det bliver helt vilkårligt, hvordan man beskattes, og de, der har været heldige at købe noget gammelt og nedslidt og siden fornyer, de slipper billigt, mens de, der har renoveret gennem de sidste 10 år, kommer til at betale.

Det er den vilkårlighed i beskattningen, som Venstre og som regeringen synes er helt o.k., og at det er helt o.k., at hvis man har købt et hus for 16 mio. kr., som er vurderet til 6 mio. kr., så skal det være sådan i al tid fremover. Der ligger et svar fra skatteministeren, at sådan skal det være, det er den glæde, man kan give de mennesker på grund af skattestoppet. Det synes jeg er helt o.k. at fortælle herfra. Så ved vi, hvor vi står over for hinanden, når man tilgodeser den slags husejere.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Nej, jeg vil ikke tage udgangspunkt i den vrangforestilling af et lovforslag, som hr. Jens Peter Vernersen forsøger at fremmane fra talerstolen. Jeg vil tage udgangspunkt i den virkelighed, som i hundredtusindvis af danske husejere får ved tagelsen af det her lovforslag, og det er nemlig, at de nu fremover vil kende den post på budgettet, der hedder ejendomsværdiskat, fordi det maksimalt vil være det beløb, som bliver fastsat ved vurderingen i år.

Dermed vil det ikke længere være muligt at leve med den risiko, at man skal opleve flere stigninger i den ejendomsværdiskat, som vi har set så mange gange under den tidligere regering. Det vil give tryghed og en sikring af borgernes økonomi, som vil være til gavn for utrolig mange danskere. Det er den virkelighed, vi ønsker at tage udgangspunkt i, og derfor er det naturligt, at vi slet ikke ønsker at tage udgangspunkt i hr. Jens Peter Vernersens vrangforestilling af lovforslaget.

Kl. 17.10

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg tror ikke, der er nogen særlig grund til at være så imponeret over de udsagn, hr. Kristian Jensen kommer med her fra talerstolen. Når jeg i tidens løb har hørt, hvilke løfter Venstre har givet husejerne, som man er løbet fra, så er det jo ikke småting. Sidst, man havde en rigtig stor de-

bat om spørgsmålet, aflagde man en musketered, hvor man sagde, at ejendomsværdiskatten skulle afvikles over 4 år. Dagen før valget stod der på Venstres hjemmeside, at hvis Venstre vandt valget, så nulstillede man fra dag ét. Det ved hr. Kristian Jensen. Men det gjorde man jo ikke alligevel, man skulle lige have de her 5 pct. med.

Men hovedanken i hele det her spørgsmål er jo det, som jeg så må gentage en ekstra gang, nemlig den vilkårlighed, den tilfældighed, der er. Men det er helt åbenbart noget, som er liberalistisk ideologi: De, der køber det der dyre hus, de skal slippe. Det synes man åbenbart er helt o.k. fra hr. Kristian Jensens side. Det er jo ikke os ovre i Vestjylland, der taber eller vinder på det her. Det går stort set lige op, stort set lige op. Men jeg ved godt, hvem der vinder på det. Det tror jeg også godt hr. Kristian Jensen ved.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det er jo lidt særpræget. Det ville være sjovere hvis Venstres ordfører tog ordet som ordfører, så man kunne få mulighed for at stille relevante spørgsmål. Men det, kan jeg forstå, gør man ikke, og derfor må jeg stille spørgsmålet til hr. Jens Peter Vernersen.

Er hr. Jens Peter Vernersen enig med økonomerne i Realkreditrådet, i Danske Bank og i BRFKredit, som er refereret i Børsen den 24 april for at sige, at køberne får mest ud af skattestoppet? Jeg citerer:

»Boligejerne i hovedstadsområdet sparer mest på, at regeringen bremser ejendomsskatternes himmelflugt. Det er nemlig et af de eneste områder, hvor boligpriserne fortsat stiger.«

Er hr. Jens Peter Vernersen enig i, at det er rigtigt, at det altså er her, gevinsten ligger. Alle andre steder konstateres der faktisk prisfald, og problemet er, hvorvidt prisfaldet kommer til at slå igennem i de vurderinger, som ligger.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg vil lige gøre det klart, da hr. Jacob Buksti gør opmærksom på et problem med at kunne stille spørgsmål. Vi er ved anden behandling og ikke ved første behandling, og her har vi lidt friere regler. Man kan også stille spørgsmål til partier, der ikke har bedt om ordet, og det vil jeg bare gøre opmærksom på af hensyn til den fortsatte debat.

Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Det er lidt besynderligt, at når vi er ved at nå frem til en erkendelse her i Folketingssalen af, at det faktisk vil betyde en sikkerhed for boligejerne fremover, så ændrer hr. Jens Peter Vernersen pludselig forklaring til, at i øvrigt vil Venstre mere på det her område.

Men det er da korrekt, at vi nu starter med et skattestop. Vi starter med at fastfryse. Men det er en overraskelse for mig, at det i socialdemokratisk terminologi er forkert, at man ganske vist ikke fjerner ejendomsværdiskatten, men starter med at give folk en form for tryghed ved, hvad de skal betale. Det er en socialdemokratisk tankegang, som jeg har meget, meget svært ved at forstå. Men det, der så glæder mig, er selvfølgelig, at jeg er sikker på, at boligejerne kan forstå lovforslaget. De kan forholde sig til, at det, de betaler i ejendomsværdiskat i 2002, simpelt hen er loftet fremover.

Så bliver der peget på det øjebliksbillede, at der visse steder er stigninger, som er større end andre steder, og derved vil en fastfrysning for alle betyde mere de steder. Det er jo et øjebliksbillede, men det er så at sige også sandt. Det benægter vi jo overhovedet ikke, for sandheden er jo, at vi giver alle boligejere et skattestop, alle boligejere ved, hvad de skal betale fremover.

Når Socialdemokratiet kalder det uretfærdigt, er jeg sikker på, at danskerne også vil kunne gennemskue, at det betyder, at det er uretfærdigt, at de nu ikke skal betale mere i skat. Og det er vi bare ikke enige i.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg er ikke sikker på, at danskerne kan se det retfærdige i det her. Nu kan jeg så stille spørgsmålet til hr. Jens Peter Vernersen og måske også – med formandens tilladelse – til et par af Venstres folk her og spørge, om de kan bekræfte dette eksempel:

Der er to nøjagtig ens gamle huse fra 1930. Det koster 1,5 mio. kr. at erhverve begge to nede i Køge. Så tager ejeren af det ene hus og bygger det om indvendigt, river det hele ud, for 1 mio. kr. Så sælger han huset om et års tid eller noget andet, og så kan han måske sælge det for 2,5-3 mio. kr.

KL. 17.15

Ved siden af har ham, der har det andet hus til 1,5 mio. kr., ikke gjort ret meget ved det, men har bygget en carport til 50.000 kr. Det skulle der

byggetilladelse til. Det vil sige, at ejeren af huset til 1,5 mio. kr. med carport nu kommer til at betale mere i ejendomsværdiskat end ejeren af det hus, der lige er bygget om for 1 mio. kr. og som også er kommet til at sælge med en god fortjeneste.

Er det retfærdighed, Venstre?

Første næstformand (Svend Auken):

Der er også den mulighed at stille spørgsmål til ministeren. Det var faktisk min agt at give ministeren ordet nu, for at vi kan afvikle. Skatteministeren.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Der er mange detaljer i denne sag, men der er noget, der er helt overordnet, og det er skattestoppet.

Jeg forstår godt, at skattestoppet er en torn i øjet på det tidligere regeringsparti. Jeg forstår godt, at den omstændighed, at vi siger, at nu er nok nok, nu skal vi ikke skrue skruen mere, absolut er et problem for det tidligere regeringsparti.

Jeg vil gerne sige, at skattestoppet for mig at se er en overordentlig vigtig ting, specielt på boligområdet. Det er det for de unge, der skal disponere, det er det for alle, der bor i eget hus. Det er efter min opfattelse fantastisk vigtigt, at vi nu indfører en mulighed for at standse den evindelige stigning i vores ejendomsskatter.

Vi kan diskutere mange detaljer, og jeg forstår, at hr. Vernersen er meget optaget af det gamle systems uformåenheder. Han nævnedes jo en række eksempler på, at det ikke har virket, som det burde. Men nu trækker vi altså en streg i sandet, og så siger vi: Hertil og ikke længere. Ikke flere skattestigninger.

Jeg synes, at den debat, vi har oplevet ikke mindst i de seneste dage, med al ønskelig tydelighed viser, hvordan Socialdemokratiet her virkelig er ramt på et ømt sted.

Der er mange socialdemokrater og medlemmer i LO, som bor i eget hus. Der er mange, for hvem det her har overordentlig stor betydning. Her kan man nemlig ikke sige, som det ellers har været gjort adskillige gange i dag af hr. Vernersen, at det er en speciel erhvervsgruppe, der tilgodeses. Nej, det er den danske befolkning. Der er en meget stor del af den danske befolkning, som bor i ejerlejligheder eller i eget hus. Jeg tror, at det er meget, meget vigtigt, at de nu får det budskab, at deres ejendomsværdiskat

ikke stiger, så længe de bor i det hus, de bor i i øjeblikket.

Jeg skal ikke i øvrigt gå i detaljer, for det får vi jo, forstår jeg på formanden, lejlighed til senere, derfor kun disse indledende bemærkninger.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg havde håbet, at vi nu var igennem første runde og kunne gå til anden runde. Der er flere, der har bedt om ordet med bemærkninger til ministeren. Det er først hr. Ole Stavad og derefter hr. Jens Peter Vernersen.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Det, jeg synes, der er så fortvivlende ved de her debatter, er jo, at det er helt umuligt at få en debat både med ministeren og for den sags skyld med regeringspartierne og Dansk Folkepartis ordførere.

Det, vi diskuterer her, er jo tilfældighederne. Altså det, at man udskriver skatter på et tilfældigt grundlag, at man lægger cement hen over alle fejl, at hvis man foretager millioninvestering uden byggetilladelser, så spiller det ikke ind, mens hvis man foretager en beskeden investering – 50.000-75.000 kr. – med byggetilladelse, så spiller det ind.

KL. 17.20

Mener ministeren virkelig, at det er rimeligt, at man udskriver skatter på et tilfældigt grundlag? Vi kan være uenige om skatters størrelse, men det, der kommer bag på mig, er, at vi er uenige om, at folk skal behandles ens og ligeligt, og at skatterne udskrives på et ensartet grundlag.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det, vi oplevede her for et øjeblik siden fra skatteministerens side, er det, vi har oplevet, stort set hver gang vi har diskuteret det her spørgsmål. Når skatteministerens argumenter slipper op, går skatteministeren over til den der mistænkeliggørelse: Socialdemokraterne vil nok bare opkræve noget mere skat; Socialdemokraterne vil nok bare tage folks penge.

Jeg synes, at det er helt utroligt, at skatteministeren ikke er kommet længere i sin verden.

Lad mig nævne et eksempel. Hvis et husovre ved os stiger med 100.000 kr., så skal ejeren af med 100 kr. mere om måneden. Det skal han også med de 5 pct.s stigning her. Hvis ejeren har huset herovre, som jeg har nævnt adskillige gan-

ge, så sparer han 25.000 kr. om året, fordi det er vurderet forkert. Det er det, som skatteministeren synes er i orden. Det er to vidt forskellige indgangsvinkler til politik.

Lad mig så sige til spørgsmålet om tryghed for boligejerne, at boligejerne vel næppe har haft større tryghed, end de har haft de sidste 10 år. Jeg kan godt forstå, at Venstre synes, det er morsomt. Da vi overtog regeringen, var der 20.000 tvangsauktioner om året. Så tryghed er faktisk det, man har haft de sidste 10 år. Der kunne man beholde sin bolig. Men det er måske ikke så morsomt?

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg har bare et enkelt spørgsmål til skatteministeren, som i sin redegørelse sagde, at nu kunne det også blive nemmere og bedre for de unge, som skulle til at have bolig.

Hvordan det? Betyder det ikke, at det, man eventuelt måtte spare nu her i forbindelse med, at man fastfryser ejendomsværdiskatten, bare bliver puttet oven i prisen, så man kapitaliserer det? Den måde, man som førstegangskøber går ud og køber boliger på i dag, er vel reelt gennem at kigge på nettoprisen. Så vil det ikke bare betyde det? Eller er der en særskilt fordel for os i det?

Så må skatteministeren også forklare mig og andre, hvori den store retfærdighed består, når man bare sådan hælder cement ud over det hele, og så siger, at der nu er skattestop for alle. Der er jo sådan lidt forskel på, hvor mange byrder vi løfter hver især. Der er jo altså forskel på, om det er et hus til 4 mio. kr., som bliver lettet i forhold til det her, eller om det er et hus til 700.000 kr. Det må skatteministeren da kunne bekræfte.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg tror, det var hr. Jens Peter Vernersen, som sagde, at vi jo efterhånden må leve med skatteministerens velkendte teknik med i stedet for at svare på det, der bliver spurgt om, så at blive tillagt motiver om, at det eneste, det drejer sig om, er, hvordan vi bedst og hurtigst kan hive penge op af lommerne på boligejerne.

Det er slet ikke det, der er vores interesse i det her. Det, der er vores interesse, er at sikre, at der er en retssikkerhed for borgerne, som vi kan være tjent med. Og der er det sådan, at det, vi fik

konstateret i det åbne samråd, var, at retssikkerheden består i, at der er sikkerhed for, at det er tilfældigt.

Nu ved jeg godt, at skatteministeren måske ikke tror så meget på os andre, men jeg vil da bare gerne citere, hvad Kristeligt Folkepartis formand, hr. Jann Sjørnsen, sagde under det åbne samråd:

»Det kan selvfølgelig udvikle sig til en interessant diskussion om selve retssikkerhedsbegrebet, men når jeg for så vidt synes, det er lidt interessant, så er det, fordi jeg er på besøg her i Skatteudvalget her i dag; ellers sidder jeg i et andet udvalg, Folketingets Retsudvalg, og der vil skatteministerens partifæller mange gange kunne opleves som dem, der virkelig vil håndhæve retssikkerheden forstået på den måde, at retssikkerheden skal håndhæves, ikke på et tilfældigt, men på et objektivt og oplyst grundlag. Så vil jeg sige, at skatteministerens retssikkerhedsbegreb er noget anderledes end det, jeg oplever i andre sammenhænge, fordi det efter min mening baserer sig på tilfældigheder som sådan.«

Er statsministeren ikke bare sådan nogenlunde i tvivl om, hvorvidt man har det rette standpunkt?

KL. 17.25

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Når jeg hører de forudgående talere og den stigende utryghed og utilfredshed, der er med det eksisterende vurderingssystem, så glæder det mig selvfølgelig, at der kommer en lov, der ændrer ved det.

Men det er nu ikke derfor, jeg kommer herop. Jeg kommer herop for at spørge skatteministeren, om ikke det er et grundlæggende princip, at hvis man skal have retssikkerhed og tryghed i lovgivningen, så skal man have et objektivt grundlag, der skal være et klart og forståeligt grundlag for, hvornår man kan risikere at blive sat i en anden skattesituation. Og er kravet om, at der kommer omvurdering, når der er byggetilladelse, ikke netop både objektivt og klart og forståeligt i forhold til, at det skal være en skønmæssig vurdering af, hvornår man har vedligeholdet, og hvornår man har renoveret? Hvornår mod hvis man laver en byggetilladelsesvurdering, sådan som ministeren har lagt op til, så har man netop klaret et både objektivt og forståeligt grundlag.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Henrik Sass Larsen. Nu er der jo stillet mange spørgsmål til skatteministeren, så vi skal også give skatteministeren lejlighed til at svare.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Det var, fordi der opstod en uklarhed om, hvorvidt det var en ordfører, der var oppe og tale; det var derfor, jeg ønskede et spørgsmål til det, der lige blev sagt.

Det, som Venstres ordfører lige sagde her, var, at bare der er en byggetilladelse, så bliver det objektivt, så bliver det rimeligt. Jeg vil godt komme med det eksempel, jeg prøvede at nævne før med to ens huse til 1,5 mio. kr. Det ene bygger jeg om indvendigt, river alle gulve op og renoverer hele vejen igennem osv. Det koster 1 mio. kr. Det er ikke usandsynligt med badeværelse og alt muligt andet. Derudover sker der det, at naboen får lavet en garage til 50.000 kr.

Jeg sælger så i løbet af et års tid osv. måske til 2,5-3 mio. kr. Det vil sige, at det er den værdi, ejendommen faktisk har i salg. Jeg vil komme til at sidde lavere i ejendomsværdiskat i det hus end ham ved siden af med en carport. Det er lige præcis den situation, man ender i med Venstres forslag. Er det retfærdighed?

Første næstformand (Svend Auken):

Ønsker skatteministeren ordet? Er der flere, der ønsker ordet? Hvis ikke det... Hr. Jacob Buksti.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Så vil jeg da godt fortsætte og høre, om skatteministeren kan bekræfte følgende regnestykke:

Hvis man tager to rækkehuse f.eks. i Rungsted, så har familie A købt et velholdt hus med en vurderingspris på 4,5 mio. kr. i 2000. Huset vil herefter i al fremtid koste 79.000 kr. om året i ejendomsværdibeskatning.

Hvis familie B har købt et dårligt vedligeholdt nabohus til en vurderingspris på 2,8 mio. kr. og ofret 1,7 mio. kr. på istandsættelse, så slipper den med 28.000 kr. om året, altså med en besparelse på 51.000 kr. om året. Kan skatteministeren bekræfte, at det virker sådan?

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Som jeg sagde for et øjeblik siden, er der mange detaljer i denne sag, og vi kunne underholde

hinanden resten af eftermiddagen med eksempler på så det ene og så det andet.

Lad mig bare give et enkelt, for jeg vil nemlig ikke her fra talerstolen stå og tage stilling til sådan nogle beregningseksempler, men bare for ligesom at anskueliggøre, hvad det er for nogle termer, vi beskæftiger os med. For nogen tid siden talte, jeg tror, det var den socialdemokratiske ordfører, om liebhaverejendomme, nogle af dem, som var solgt til en meget høj pris.

Jeg hørte forleden et eksempel, det kan være lige så godt som så mange andre, hvor to brødre var interesseret i at købe deres barndomshjem. Det barndomshjem var vurderet til 700.000 kr. De bød hinanden op og blev ved med at byde hinanden op, for de to mennesker ville altså hver for sig have det hus. Det blev solgt til 1,4 eller 1,3 mio. kr. – på det lag.

Vurderingsfolkene skulle bagefter se på, hvad det hus egentlig skulle vurderes til. Det skulle stadig væk vurderes til de 700.000 kr., som det oprindeligt var vurderet til. Hvorfor det? Fordi det var vurderingen af den ejendom.

Den omstændighed, at der er to mennesker, de to eneste i hele verden, som ønsker at få det hus, er jo ikke retningsgivende for, at vurderingen så skal hæves for det hus og for det område. Jeg siger bare, at man altså kan konstruere utrolig mange eksempler.

KL. 17.30

Det, vi har gjort, er, at vi har sagt, vi ikke kan lave om på alle fortidens fejltagelser. Nu trækker vi en streg i sandet. Det, hr. Vernersen for et øjeblik siden sagde, var jo, at der altså er nogle mennesker, som åbenbart efter det gamle system har været behandlet forkert, hvilket det gamle system altså ikke har kunnet rette op på.

Vi har brugt et kriterium, som hr. Kristian Jensen pegede på, der hedder byggetilladelse. Der var i huset en diskussion – når jeg nu siger huset, så mener jeg Skatteministeriet – om, hvorvidt man alene skulle koncentrere sig om det, eller om man i helt ekstraordinære, eksorbitante tilfælde, tror jeg det var, jeg sagde, skulle have en undtagelse. Men vi har lyttet til den debat, der var under det åbne samråd, og fundet, at det skal der ikke.

Lad os nu fastholde og stå fast ved et enkelt kriterium, nemlig byggetilladelsen. Det er det, vi kan administrere efter, det er entydigt osv.

Så er der det der med forbedringer. Jamen forbedringer kan jo altså være utrolig mange ting. Den socialdemokratiske millimeterretfærdighed kommer jo helt frem i dagslyset, når man

siger: Det skal være fuldstændig hundred procent retfærdigt, også når det drejer sig om forbedringer! Jo, undskyld, jeg spørger, men der er jo stor forskel på, om hr. Vernersen vil have et fint og dyrt tapet på sin væg, eller han bare vil have malet med en billig plasticmaling. Jeg mener, hvor langt skal vi gå i millimeterretfærdighedens navn?

Jeg vil også gerne sige, at når hr. Stavad mente, at det var for tilfældigt, så siger han samtidig også en hel del om det system, vi har haft indtil denne dag. Nu trækker vi en streg i sandet, som jeg har sagt nogle gange. Nu går vi over til et skattestop, og dermed sikrer vi, at alle i fremtiden ved, hvad man kan disponere efter.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil spørge, hvor meget formål en debat har, hvori ministeren tillægger én noget andet end det, man har sagt, og svarer på noget andet end det, der er spurgt om.

Ministeren lader, som om det sådan er nogle spidsfindige diskussioner og spørgsmål, vi har her. Det er det jo ikke. Hvis vi tager de titusinder af ejendomme, hvor det helt konkret fremgår af vurderingsmeddelelsen til de pågældende ejere, at der er nedslag for dårlig vedligeholdelse, så har ministeren bekræftet i samrådet, at selv om man bekoster alt, så det bliver vel vedligeholdt, så alt bliver tiptop, så vil de ejendomme fremover fortsat have et konkret nedslag for dårlig vedligeholdelse i forhold til det, deres ejere skal betale ejendomsværdiskat efter, uanset hvilken vurdering der kommer. Det er kun et af en stribe eksempler på, at det her er tilfældigt, at det er skat udskrevet uden nogen form for ligelig behandling af borgerne, og det er såmænd bare det, vi har ønsket at få ministeren til at forholde sig til. Det nægter han, det kan vi konstatere. Men det ændrer ikke virkeligheden for de borgere, der skal betale efter de regler, som ministeren nu får vedtaget.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Skatteministeren starter med at sige, at der er givet adskillige eksempler. Skatteministeren har jo ikke givet nogen som helst eksempler. Skatteministeren er blevet tvunget til at svare på nogle spørgsmål, der har fået, hvad det her drejer sig om, frem i lyset. Skatteministeren er jo ikke selvstændigt kommet med nogen eksempler. Alt, hvad der er kommet frem, er kommet frem, for-

di vi har stillet spørgsmål, og fordi der faktisk har været nogle folk, der har interesseret sig for det.

Kl. 17.35

Jeg var forleden ude og køre oppe i vores område. Der så jeg omkring 20 velholdte huse. Over de sidste 2-3 år var de sat i stand, rigtig flot. De var vurderet om.

På den vej lå der 2-3 huse, der var absolut dårligt vedligeholdt – absolut dårligt vedligeholdt. Det var måske lige på kanten af, at det var muligt at gøre brug af dem som boliger.

Nu bliver de 3 huse solgt. De bliver sat top i stand, nyt tag, nye vinduer, nyt gulv, badeværelse, køkken. Ejerne kommer ikke til at betale den skat, som ejerne af de 20 andre betaler. Det er altså Venstres retfærdighed, skatteministerens retfærdighed. Det er jo det, det drejer sig om.

Det har jo ikke noget at gøre med, at vi skal have millimeterretfærdighed. Det har at gøre med, at der skal være en ensartet beskatning i det her land.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det er sådan set i fortsættelse af det sidste af det, hr. Jens Peter Vernersen siger. Skatteministeren begynder igen med, at det, det handler om, er, at Socialdemokraterne bare vil have millimeterretfærdighed. Nej, det, det bare er, er, at vi gerne vil have, at folk kommer til at betale skat af en objektiv størrelse og ikke af et tilfældigt mål. Jeg troede også, at partiet Venstre havde den opfattelse.

Det, der jo er afgørende – det var også derfor, jeg stillede det spørgsmål, som ministeren så ikke ville gå ind på – er, at det fastlåser i al fremtid en forskel ikke i vurderingen, men i ejendomsværdiskatten, i det tilfælde jeg nævnte, på 51.000 kr. om året. Mener skatteministeren virkelig, at det er retfærdigt og rimeligt, så er der i hvert fald trukket en ordentlig streg i sandet.

Det, det drejer sig om, er jo ikke en diskussion, som skatteministeren også vil gøre det til, om der er fejl i det tidligere system. Nej, det afgørende er, at det tidligere system jo var indrettet på at kunne rette fejlene. Det var derfor, man havde almindelige mennesker til at gå rundt og vurdere husene. Det var derfor, man af den listefremskrivning, som skete, tog 10 pct. ud om året for at gennemgå dem. Det var jo præcis for netop at få en mere og mere rimelig fordeling.

Det, som nu sker, er, at skatteministeren afskærer borgerne muligheden for, at de kan få

ændret i de fejl som var, og det synes jeg da er en mærkelig logik.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-7 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 12 uden for betænkningen af skatteministeren (Svend Erik Hovmand) vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8-11 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Anden behandling af lovforslag nr. L 202: Forslag til lov om ændring af vurderingsloven. (Indsættelse af revisionsbestemmelse og forlængelse af vurderingsrådenes funktionsperiode).

Af Jacob Buksti (S), Morten Homann (SF), Anders Samuelsen (RV), Pernille Rosenkrantz-Theil (EL) og Ole M. Nielsen (KRF). (Fremsat 19/4 2002. Første behandling 23/4 2002. Betænkning 3/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges:

21) Anden behandling af lovforslag nr. L 180: Forslag til lov om ændring af vurderingsloven, skattestyrelsesloven og andre skattelove. (Forenkling og modernisering af vurderingsorganisationen og vurderingsprocessen m.v.).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 20/3 2002. Første behandling 12/4 2002. Betænkning 3/5 2002. Ændringsforslag nr. 23 af 6/5 2002 uden for betænkningen af skatteministeren (Svend Erik Hovmand)).

Der var stillet 22 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Lovforslagene og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Ja, jeg skal bare undskyldte over for formanden. Vi er ikke blevet underrettet om, at de her forslag bliver behandlet sammen, derfor har vi sådan set to ordførere.

Jeg vil gerne indledningsvis sige, at jeg har en tilståelse. Jeg har sådan set også en eller anden form for anerkendende betragtning i forhold til skatteministeren. Det var jo sådan, at jeg og andre under førstebehandlingen fremhævede, at vi frygtede, det her ville være lovsjusk, fordi det ville blive hastet igennem. Vi må jo sige, at det holder ikke.

Det er sådan, at vi her har haft at gøre med en meget grundig behandling. Det må jeg sige. Vi har faktisk haft to førstebehandlinger. Det er også derfor, kan jeg forstå, at de nu er slået sammen, så vi ikke også skal have to andenbehandlinger.

KL 17.40

Vi har mere end 120 spørgsmål, som også er besvaret med mere eller mindre varierende kvalitet. Vi har haft et åbent samråd på ikke mindre end 3 timer. Så jeg vil sige, at der *virkelig* har været behandling.

Det er dér, min anerkendelse af skatteministeren kommer. Jeg må virkelig anerkende, at ministeren har en sådan grad af argumentresistens, at selv det mest seriøse argument preller af. Selv nok så mange spørgsmål har ikke ført til, at der